

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BREDA. — De Belgische berigten van heden avond houden geen nieuws van eenig aubelang. De onderscheiden bladen zijn vervuld met redeeringen over het voorstel van den heer *Gendebien* tot het in staat van beschuldiging stellen van den minister van justitie, *Lebeau*, welke voor elk naar zijne staatkundige wijze van zien beoordeelt, alhoewel men in 't algemeen het voor niet zeer waarschijnlijk houdt, dat hetzelfde tot ernstige gevolgen voor genoemden bewindman zal leiden. — In de Antwerpsche bladen leest men voorts, dat de arbeid tot dijting van den schiedepikt nabij Buregt nu, onder het bevel van den heer *Willems* en voor rekening van het bestuur, met kracht zal worden voortgezet. Het schijnt dat de aannemen, die met het werk belast waren, geen kans gezien hebben den dijk te dijten, en zeker is het, dat zij reeds groote schade daarbij geleden hebben.

FRANKRIJK.

PARIS, den 17den Augustus.

Men begint meer en meer alhier in te zien, dat de onverwachte bezetting van Lissabon door de troepen van dom *Pedro*, op verregaar aan den strijd in Portugal geen einde heeft gemaakt, dat integendeel het overwigt der nationale krachten zich nog steeds aan de zijde van dom *Miguel* bevindt. Volgens de berigten van Spanje ontvangen, zoude werkelijk het belegeringskorps onder den maarschalk *Bourmont* voor Oporto niet minder dan 25,000 man tellen, terwijl de hertog de *Cadaval* en de generaal *Mollins* met omtrent 3 à 9 duizend man de beide oevers van den Taag bezet hielden. Tegen deze vrij aanzienlijke magt kan dom *Pedro* niet anders dan eenige nieuw aangeworven troepen in het veld brengen, daar de overige hem onmisbaar zijn om de hoofdstad en Oporto bezet te houden.

De berigten uit Zwitserland vermelden heden, dat het Liestaler gouvernement, na de bezetting van Basel, dadelijk de buitengemeenten, die tot nu toe aan de stad getrouw waren gebleven, heeft uitgenoodigd zich aan het landschap aan te sluiten, en tegelijk aan de overige bondsliden eene circulaire heeft gezonden, opdat deze hunne afgevaardigden bij den landdag van de noodige instructies zouden voorzien, om over deze verandering in de vorige besluiten der bondsvergadering te beradenslagen.

Het kantonaal bestuur van Schwyz zoude voorts, op aandrang der commissarissen, een commissie benoemd hebben, om in overleg met de bondsliden de afgevaardigden der buiten districts, een staatsrecht te ontwerpen, dat de bondsliden op een gewenscht vergelijk te komen, moet mislukken, de schieding alsdan naar het besluit van den landdag zoude worden gelyk.

Niet minder belangrijk is het besluit in zake particuliere correspondentie, welke door het *Journal des Débats* uit Bern wordt medegedeeld, en waarbij (zo het schijnt) van een goede hand wordt verzekerd, dat men juist heeft den door het kanton Schwyz, ingeslagen weg zal trachten, zoowel al als in het kanton Basel, een heersching te bewerkstelligen, dat in alle getal de toef, zo wel als elders, door de bondstroepen zal worden gehandhaafd, en dat men eindelijk de overtuiging heeft bekomen, dat de tegenwoordige toestand van Zwitserland, en de onrustige stemming der gemeenten, geen herziening der bondsakte toelaat, en dus die van 1815 zal behouden blijven, tot er gunstiger tijden, om over zulk een belangrijk onderwerp te beradenslagen, geboren worden.

De *Gazette de France* kondigt heden hare lezers aan, dat eerstdaags alle brieven, welke afzender verkiest van de hertogin van Berry, het leest, zal lezen, waarbij alle de lasteringen, die men haar gedurende haar gesangenschap heeft aangewreven, zullen worden te recht gewezen. Volgens hetzelfde dagblad zal de hertogin binnen kort naar Praag vertrekken, en wel bepaaldelijk om hare rechten ten aanzien van de opvoeding van den hertog van *Bordeaux* te doen gelden. Op last van *Karel X* werd voor eenige weken de gewezen leermeester van dien jongen vorst, de heer *de Barante*, die men algemeen voor een edel en vrijdenkend menschen schiet te houden, aangezonden en door twee jesuïten vervangen. Het kan niet anders of deze maatregel moest van allen, die *Hendrik V* nog steeds als den eenigen wettigen vorst beschouwen, en hem op den troon wenschen hersteld te zien, hoogst onaangenaam zijn, daar toch de naam van door jesuïten opgebragt te worden, genoeg is, om een groot gedeelte der natie van hem afkeerig te maken. De vertoogen der partij, door de *Gazette de France* vermeld worden, hebben intusschen niets mogen uitwerken, en er blijft dus geen ander middel over, dan dat de hertogin van Berry hare moederlijke rechten doe gelden.

De fondsen waren heden (17 Augustus) geboerd: de 5 pCt. kort. 105; op tijd 105.10; de 3 pCt. kort. 76.85; op tijd 77; Nap. renten kort. 92.60; op tijd 92.85; Sp. perpet. kort. en op tijd 69%; 3 pCt. kort. en op tijd 45.49; kort. 17.

NEDERLANDEN.

Breda, den 20sten Augustus.

Eergisteren, zondag 18 dezer, is de Nederlandsche oorlogsbrik *Echo*, kapitein-luitenant *Voss*, uit Texel naar Suriname gezeld.

Uit Breda schrijft men van Zondag 17:

Enthousiastisch omstreekt 11 ure hertog van onze stad een kort doch zwelend, vergezeld van heiligen bliksem en regen, uit. Ongehoord in de stad daardoor geene schade is aangerigt, is die echter in de nabijheid van dezelfde, aan den Heogen Heuvel, onder de schiedepikt gelegen, groot geweest. De kerkmolen, *Windlust*, genaamd, van den molenaar *van der Hout*, met de bijstaande gracht en huizing, is, door den bliksem getroffen, geheel in de asch gelegd. De huisgepooten waren om het zware weder, dat er woeëde, opgestaan; doch hunne waaksaamheid kon niet beletten, dat een bliksemstraal den schoorsteen van het vesting, waarvan zij wisten, insloeg, en het houtwerk vlam deed vatten. Alle

pogingen, door hen ter blussching aangewand, waren vruchteloos; weldra had de vlam de overhand. De spoedig daarop uit onze stad verliende hulp, door het afzenden van vier spuiten, kwam wegens den verren afstand, te laat, om veel te redden. De onschappen der schutterij hebben ook hier weder hunne dienst bewezen, en betrekken nog heden aldaar de wachten. Ook eenig veld is bij den brand omgekomen. Naar men verzekert zijn de koren-molens en woning tegen brand verzekerd.

In Antwerpen hebben, naar men vernemt, zich eenige aanzienlijke gezetenen bij inschrijving verenigd tot doen slaan eener Medaille, ter ere van en uit hoorschening van den generaal *Chassé*, alsmede uit erkentelijkheid voor dezelfde gematigdheid in het afzenden van de stad. Deze medaille, welke reeds in gereedheid moet zijn, stelt aan de eene zijde voor, het portret van den generaal, versierd met alle zijne orders en de tekenen van zijden rang, en met dit bijchrift, in 't fransch:

D. H. *baron Chassé*, Generaal der Infanterie, opperbevelhebber der citadel van Antwerpen.

Op de keerzijde ziet men, ter linkerszijde, de bres en het bastion Toledo en een deel van de puinhoopen der stad. Rechts de gespaarde stad. Tot bijchrift leest men, boven de Bres: *Valoureux en défendant (Dapper in het verdedigen).*

En boven de stad:

Généreux et épargnant (Edelmoodig in het sparen).

Tusschen deze beide tegenstellingen ziet men een kruis, half van lauwerbladen en half van eikenloof, als zinnbeeld der vergelding aan de kluise- en burgerdeugden, den generaal toegekend. Tot rangschrijft heeft de Medaille: *Doc. MDCCCXXXII*, en aan de boeden zijde het wapen van de stad Antwerpen.

Voor den generaal *Chassé* moet er van deze medaille een exemplaar in goud zijn geslagen, minstens een broekje, vooras broekje medailles voor de hoofdofficieren, die op de citadel bevel hebben gevoerd; en eindelijk medailles van hetzelfde metaal voor de inschrijvers, waarna de vorm verbroeken is. Zooda men vernemt moet zich reeds iemand, met de overbrenging belast, naar Hage hebben begeven om de medailles aan den generaal *Chassé* te overhandigen, doch den generaal daar niet gevonden hebbende, hem zijn naderend.

Het Brusselsch blad *l'Union* het berigt vermeldende, door den engelschen Globe gegeven, dat de overregering van de constitutie voorloopig huone zittingen geschorst zoude worden, tot dat te geven hadden, maakt de aanmerking, dat zoo zulk het gevolg was, gelijk bij het *Rechtspraak* van de Belgische geveindigden en in eenige eedelen op het traktaat van 15 november te bewilligen, men zich daarover slechte te verheugen had; immers *l'Union* kon het niet genoeg herhalen, dat België voortaan niet dan voerde trekken kan, met de gebeurtenissen maar te blijven afwachten.

Hetzelfde blad, *l'Union*, deelt berigten mede uit het kamp van Castelnau, op de fransche grenzen, die vermelden dat de deserte onder de troepen in het kamp zoodanig was toegenomen, dat er binnen weinig tijds meer dan 400 manschappen brone van den verlaten. Bij een meer nauwgezeten onderzoek was het gebleken, dat de meesten der soldaten door fransche romelaars, onder beloften van aanzienlijke belooningen te bevoordelingen, waren overgehaald om in fransche dienst over te gaan, ten einde verder naar Algiers te worden gezonden. *l'Union* maakt de aanmerking, dat een dergelijke handelwijze niet zeer wettig is van overgeense bavindeende mogendheid.

De belgische *Courrier* houdt het volgende, over het voorstel tot in staat van beschuldiging stelling van den minister van justitie.

Het ministerie toont zich uiterlijk zeer gerust omtrent de gevolgen der motie van den heer *Gendebien*. Het had zich echter de grootste moeite gegeven om het te doen afwijzen in de sectien, die geroepen waren om over dezelfde al of niet voorlezing uitspraak te doen. Al degenen over welke het ministerie van verre of van nabij beschikt, waren op hun post, en men heeft in de sectien ministeriele gedeputeerden gezien, die er bij andere omstandigheden nimmer verschenen waren. Thans na deze eerste proef van de sectien tegengevallen is, zal de heer *Lebeau* de zijnen tot Vrijdag aanstaande in een geest doen spreken, alsof de in overweging neming onmiddellijk moest verworpen worden. Maar wellicht zal hij zich nogmaals in zijne berekening op deze kunstgreep bedriegen. Van nu tot Vrijdag zal elk den tijd gehad hebben om nauwgezeten te overwegen, of de aanklagt, voor het schied van de constitutie, eenmaal voorgesteld zijnde, kan worden afgevoerd, zonder vrijheid te geven daaruit af te leiden, dat de schieding van de constitutie geoorloofd is, dat men slechts wel van het land en de omstandigheden behoort uit te kiezen. Men zal den tijd tot het onderzoek hebben gehad, of de eed, welken stants vertegenwoordigers voor de handhaving der constitutie afleggen, hem ook waar hun geweten niet verpikt om dezelfde den ministers te doen verbieden. Men zal, eindelijk, nagedacht hebben over de zwakte van het liefkoos argument der ministers, dat de aanklagt behoort nimmer plaats te hebben dan voor de eerste gevallen. Ziet de daad, dit argument is 't, 't welk het heeft de ministers van *Karel X* op den weg te weerhouden die tot den *coup d'état* van 26 Juli 1830 heeft geleid; de grondstelling *principis obsta* beantwoordt haar tegevierend.

't Is der moeite wel waardig tegen deze redenering van den *Courrier* over te stellen, het betoog van den *Messenger*, die voor zeker houdt dat de gewenste aanklagt in 't geheel geen gevolg zal hebben.

Vooreerst — zegt dit blad — zullen de kamers, of liever de kamers (de senaat in onze oogen niet meer dan een ware versterking zijnde, een vergadering van mummies, een fossiel ligchaam, ten hoogste dienstbaar om door den heer *Morren* te worden geanalyseerd) de aanklagt niet aannemen. De ambtenaren en katholieken zullen van den anderen kant steeds hielden en verkondigen de onschuld van den man, die zich voor de eerste steds zulk een gedachten meester en voor de Staatschik zelf een gedachten knecht heeft getoond. In deze omstandigheden kan de overregering van de eed, een Engelsch vassal in ons midden brengt, die *Hambrouch* de eedneming *Hambrouch* sloot, de bloeddoering, die de angstaardende straten het ombrengen, de vijand der nationale eer, die het dapperste leger bezal werkloos te blijven, de onderdrucker der drukpers, de brutale afzetter van onafhankelijke magistratspersonen, de laaghartige slaaf van Frankrijk, van de conferentie, van de geestelijkheid en van al wat geest in handen heeft, de heer *Lebeau* kortom, moet onvermijdelijk, dank de

